

РЕШЕНИЕ

№ 18292

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 07.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2554** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК] против решение (озаглавено „уведомление“) № 97-00-24/19.02.2025 г. на главния секретар на Министерството на културата по заявление за достъп до обществена информация вх. №97-00-24/13.02.2025 г. г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изтъква се, че при сравнение на зададените три въпроса с диспозитива на оспореното решение е видно, че от фактическа страна отговорът не съответства по смисъл на въпросите, а от правна страна в обжалваното решение липсва правна норма от ЗДОИ за предоставяне/отказ/ограничаване на достъпа до обществена информация. Отговорът, че Министерството на културата не съхранява информация за периода 2009 - 12.02.2025 г., въпреки че съгласно Закона за националния архивен фонд, чл. 46, ал. 1, е задължено да пази документи, отразяващи основните дейности в държавната институция за 20 години, следва да се квалифицира като мълчалив отказ. Отговорът, че Министерството на културата не е създавало информация за последните пет години не съответства по смисъл на нито един от трите въпроса в заявлението. Фактът, че Министерството на културата, като първостепенен разпоредител с бюджетни средства, има право да финансира с публични средства културни събития с музика в България (чл. 5, ал. 1, т. 17 от Устройствения правилник на Министерството на културата) опровергава посоченото в оспорения акт, че задължения субект не разполага с търсената информация. Като нарушени се посочват и принципа за откритост и

пълнота на информацията в административното производство (чл. 12 от АПК). На изложените основания се претендира отмяна на оспорения акт и връщане на преписката на органа със задължителни указания да предостави на заявителя достъп до поисканата обществена информация. В съдебно заседание по съществото на спора, оспорващият, чрез пълномощник - юрк. С., както и в депозираните до съда писмени бележки, поддържа жалбата по изложените основания и моли съдът да я уважи. Прави искане за присъждане на разноски.

Ответната страна - Главният секретар на Министерството на културата, чрез процесуалния си представител, в депозирано по делото писмено становище, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно като неоснователна. Възражението за недопустимост на жалбата се основава на твърдение, че оспореният акт по същността си представлява уведомление по чл. 33 от АПК, което не е индивидуален административен акт. По същество счита за недопустимо искането на обществена информация относно публично финансиране само въз основа на съществуваща правна уредба, която регламентира, че Министерството на културата осигурява финансиране. В съдебно заседание така изложените доводи се поддържат от процесуалния представител на ответника, който депозира и писмено становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по заявление (изх. № 108-4179 от 12.02.2025 г.) вх. № 97-0024 от 13.02.2025 г., депозирано от Сдружение „Музикаутор“ до Министерството на културата. Търсената информация е формулирана в три въпроса, както следва:

1. В периода 2009-12.02.2025 г. има ли държавни (публични) финанси, които МК е отпуснало или ще отпусне за събитието с използване на музика „Дни на класиката в Б.“? При положителен отговор на въпроса, да се посочи размера на тези средства по години в периода с разбивка средствата „по пера“.

2. В периода 2009-12.02.2025 г. МК изискало ли е и получило ли е по години в периода от организатора на събитието по т. 1 преди или след отпускането на държавните (публичните) средства за това събитие документ, удостоверяващ уредени авторски права за използваната музика по време на събитието? При отрицателен отговор на въпроса защо МК е финансирало или ще финансира с държавни (публични) средства събитие с използване на музика, провеждащо се в нарушение на чл. 58, ал. 1 от ЗАПСП?

3. В периода 2009-12.02.2025 г. МК събиращо ли е и съхранява ли по години в периода информация за изпълнените песни по време на събитието по т. 1?

Като предпочитана форма за достъп е посочено предоставянето на информацията по електронен път на посочения в заявлението електронен адрес.

По така депозираното заявление е постановено оспореното решение (наименувано „уведомление“) № 97-00-24 от 19.02.2024 г., с което на основание чл. 33 от ЗДОИ, заявителят е уведомен, че поисканата информация за периода 2009-12.02.2025 г. не се съхранява в Министерството на културата, като съответно през последните 5 години от цитирания период такава информация не е създавана, съответно не се съхранява в Министерството на културата.

Решението е връчено на посочения в заявлението електронен адрес: [електронна поща] на 21.02.2025 г. Жалбата е депозирана на 04.03.2025 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Противно на твърдението на процесуалния представител на ответника жалбата е подадена срещу

акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация.

Действително, съобразно установената съдебна практика, уведомлението по чл. 33 от ЗДОИ, каквато форма е придадена на оспорения акт, не представлява индивидуален административен акт и не подлежи на оспорване по съдебен ред. В жалбата са наведени доводи за формиран мълчалив отказ по депозираното от МУЗИКАУТОР заявление за достъп до обществена информация, а дали такъв е налице е обусловено от отговора на въпроса, налице ли са били предпоставките по чл. 33 от ЗДОИ за изпращане на уведомление.

Търсената информация, доколкото е свързана с разходването на държавни (публични) финанси от Министерството на културата, респ. осъществяване на основната функция на Министерството по подпомагане на развитието на културата, както и правомощията му по отношение защита на авторските права, попада в приложното поле на ЗДОИ и по същността си представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

По силата на чл. 5, ал. 1, т. 17 от Устройствения правилник на Министерството на културата, министерството осъществява финансово подпомагане на културни инициативи от Националния културен календар и обявява конкурси за подпомагане на творчески проекти в различни области на изкуствата.

Съгласно чл. 28 от Устройствения правилник на Министерството на културата, дирекция "Авторско право и сродните му права", редом с редица свои правомощия, участва в съвместни действия с компетентните органи по прилагането и контрола на нормативните актове, свързани със закрилата на авторското право и сродните му права. Следователно Министерството на културата като задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ е нормативно задължен, чрез своите служители да създава и съхранява информация, както относно финансирането с бюджетни (публични) средства на културни събития, каквото е и събитието „Дни на класиката в Б.“, така и да осъществява контрол по защита на авторските права при провеждане на такива събития. П

Предвид изложеното, прилагането на разпоредбата на чл. 33 от ЗДОИ е изключено по силата на нормативните актове, регламентиращи правомощията на Министерството на културата в обществените отношения, предмет на заявлението за достъп до обществена информация. Доколкото задълженият субект разполага с исканата информация, с оглед вменените му по силата на закона правомощия, същият дължи произнасяне с решение по [чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ](#) за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, което е индивидуален административен акт за разлика от уведомлението по [чл. 33](#) от [ЗДОИ](#). След като не са налице предпоставките по [чл. 33](#) от [ЗДОИ](#), налице е мълчалив отказ по заявлението за достъп до обществена информация, а оттук и годен предмет на съдебно оспорване.

В подкрепа на изводът за формиран мълчалив отказ по депозираното от Сдружение „Музикаутор“ заявление за достъп до обществена информация е и пълното несъответствие между съдържанието и смисъла на формулираните в заявлението въпроси и отговорът на задължения субект, че не създава и съхранява тази информация. Формулираният в т. 1 от заявлението въпрос изисква отговор дали в периода 2009-12.02.2025 г. има ли държавни (публични) финанси, които МК е отпуснало или ще отпусне за събитието с използване на музика „Дни на класиката в Б.“. Отговор на този въпрос не се съдържа в оспорения акт. Въпросът по т. 2 изисква отговор дали в периода 2009-12.02.2025 г. МК изисквало ли е и получило ли е по години в периода от организатора на събитието по т. 1 преди или след отпускането на държавните (публичните) средства за това събитие документ, удостоверяващ уредени авторски права за използваната музика по време на събитието. Произнасяне по този въпрос също изцяло липсва. Аналогично е и по отношение на

въпроса по т. 3 от заявлението. Фактическото разминаване между търсената информация и отговорът на задължения субект обосновава извод за изначална липса на произнасяне.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В чл. 28, ал. 2 във връзка с чл. 3 от ЗДОИ е предвидено, че решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”. С оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, следва да се приеме, че министърът на културата като държавен орган е задължен субект по ЗДОИ, поради което упълномощеният от него главен секретар на Министерство на културата безспорно също има качеството на задължен субект по смисъла на закона. В чл. 3, ал. 2 от ЗДОИ е регламентирано, че "задължените субекти" са длъжни да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. От дотук изложеното следва изводът, че оспореният отказ е постановен от компетентно лице, в чийто правомощия влиза взимането на решение дали да предостави исканата обществена информация, или да постанови отказ.

Съгласно [чл. 2, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#) обществена информация е всяка информация, свързана с общественения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според [чл. 9, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#) обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10), а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им (чл. 12, ал. 1 и ал. 2), а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и ал. 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според [чл. 13 от ЗДОИ](#) достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 - случаите на надделяващ обществен интерес. Субектите, задължени за предоставянето на обществена информация, са посочени в [чл. 3](#) от [ЗДОИ](#). Това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България (ал. 1) и Публичноправните субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; физическите и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми (ал. 2).

Министърът на културата е задължен субект по смисъла на [чл. 3, ал. 1](#) от [ЗДОИ](#). Върху него тежи задължението да се произнесе по подаденото заявление за достъп до обществена информация, което той може да направи сам или чрез органа с делегирана компетентност. В този смисъл са изричните разпоредби на [чл. 28, ал. 2](#) от [ЗДОИ](#), въвеждаща изискването за писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и [чл. 38](#) и [чл. 39](#) от [ЗДОИ](#), регламентиращи изискванията за формата и съдържанието на административния акт - решение, в това число и когато са налице условията на закона за постановяване на отказ за предоставяне на достъп до търсената обществена информация. Следователно, мълчалив отказ е недопустим, като законът изисква задължително писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по депозираното от Сдружение „Музикаутор“ заявление за достъп до обществена информация, е незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да се отмени, а преписката да се върне за

изрично произнасяне по заявлението с решение по [чл. 28, ал. 2 ЗДОИ](#). За пълнота на мотивите, следва да се посочи, че при произнасянето с изричен акт по заявлението органът следва да съобрази, че в съответствие с установената съдебна практика, обобщаването на налична информация е в кръга на задълженията на административния орган. Също така следва да съобрази смисълът на формулираните въпроси в заявлението, от там да изведе сведение за съдържанието на информацията, по отношение на която е заявен достъп, като даде адекватни отговори на тези отправените към него въпроси.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът дължи възстановяване на разноските на жалбоподателя. В случая такива са направени в размер на 10 лв. - държавна такса, като следва да бъде уважено и своевременно направеното искане за юрисконсултско възнаграждение, което с оглед липсата на фактическа и правна сложност по делото съдът определя в размер на 100 лв., съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК] уведомление № 97-00-24/19.02.2025 г. на главния секретар на Министерството на културата по заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-24/13.02.2025 г. г.

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „МУЗИКАУТОР“, ЕИК[ЕИК] мълчалив отказ на главния секретар на Министерството на културата да се произнесе по същество по депозирано заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-24 от 13.02.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на Главния секретар на Министерството на културата за произнасяне по депозираното от Сдружение „МУЗИКАУТОР“ заявление за достъп до обществена информация вх. № 97-00-24 от 13.02.2025 г., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА Министерството на културата да заплати на сдружение „Музикаутор“, с ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 110 (сто и десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: